

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 142/21
21.4.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ивана Негића, председника већа, Весне Филиповић и Александре Ђорђевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Добривоје Главонић, адвокат из Београда, ул. Курсулина бр. 22, против тужених ББ из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Душан Васиљевић, адвокат из Београда, ул. Бирчанинова бр. 15, и ВВ из ... бр. ..., чији је пуномоћник Душан Стојковић, адвокат из Београда, ул. Његошева бр. 28а, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужиле, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 5/19 од 07.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 21.4.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиле и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 5/19 од 07.12.2020. године у ставу првом, другом и трећем изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 5/19 од 07.12.2020. године у ставу четвртном изреке, тако што се тужила АА из ... **ОБАВЕЗУЈЕ** да туженој ББ из ... на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 224.250,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 5/19 од 07.12.2020. године, у ставу петом изреке тако што се тужила АА из ... **ОБАВЕЗУЈЕ** да туженом ВВ из ... на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 188.625,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде, са законском затезном каматом почев од стицања услова за извршење па до коначне исплате.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог ВВ из ... за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 5/19 од 07.12.2020. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се тужени обавезу да јој на име накнаде нематеријалне штете због повреде угледа, части и права личности солидарно исплате износ од 1.500.000,00 динара, са законском затезном камтаом почев од дана пресуђења па до коначне исплате. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се тужени ВВ из ..., као главни и одговорни уредник, обавезе да по правноснажности ове пресуде, најкасније у другом броју дневног листа “ГГ” објави ову пресуду. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом четвртим изреке тужиља је обавезана да туженој ББ из ... на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 313.500,00 динара. Ставом петим изреке тужиља је обавезана да туженом ВВ из ... на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 264.750,00 динара, са законском затезном каматом почев од испуњења услова за извршење па до коначне исплате. Ставом шестим изреке одбијен је као неоснован захтев туженог ВВ из ... за исплату законске затезне камате на досуђене трошкове поступка почев од пресуђења до извршности пресуде.

Против наведене пресуде, у ставу првом, другом, трећем, четвртм и петом изреке, тужиља је благовремено изјавила жалбу из свих законских разлога, прописаних чланом 373 став 1 ЗПП, због којих се пресуда може побијати.

Тужени ВВ из ... је благовремено дао одговор на жалбу, са предлогом као у одговору.

Трошкове другостепеног поступка су тужиља и тужени ВВ образложено тражили.

Испитујући правилност и законитост првостепене пресуде, у ожалбеном делу, у смислу одредбе члана 386 ЗПП (“Службени гласник РС” бр. 72/2011 ... 18/2020), Апелациони суд је нашао да је жалба делимично основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности. По налажењу Апелационог суда, није учињена ни битна повреда поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, на коју се жалбом посебно указује, јер првостепена пресуда у ожалбеном делу садржи јасне, потпуне и непротивречне разлоге о чињеницама важним за правилно одлучивање, који нису у супротности са садржином изведених доказа у списима предмета, док је изрека пресуде јасна и не противречи разлозима исте датим у образложењу, због чега су неосновани и жалбени наводи да првостепени суд није поступио по налогу из решења Апелационог суда у Београду ГжЗ 254/18 од 28.11.2018.године којим је укинута раније донета пресуда, јер иста у образложењу није садржала довољне и јасне разлоге о битним чињеницама.

Према утврђеном чињеничном стању, у штампаном издању дневних новина “ГГ” бр. ... дана ... године на насловној страни објављен је наднаслов: “... у Кицбилу” и наслов: “... се помирио са таштом и свастиком?”, а на странама бр. 20. и 21. текст под насловом: “... се помирио са таштом и свастиком?”, наднасловом: “Први човек “...” ... провео породично у Аустрији”, и поднасловом: “Опростио – власник ружичасте телевизије закопао ратне секире са ДД и ЂЂ, мајком и сестром своје супруге ..., за које се причало да су главни кривци за његово лоше здравствено стање”. Уз наведени текст објављене су фотографије на којима су чланови породице ... на зимовању и то деца ЕЕ, његова супруга, свастика и ташта уз натпис “Срећна породица поново на окупу”. У тексту је наведено да је председник “...” ЕЕ провео божићне празнике у Аустрији у друштву супруге ... и ћерки ... и ..., а у њиховом друштву нашли су се и ... мајка ДД и сестра ЂЂ, са којима власник ружичасте телевизије није говорио од јануара 2011. године, када је установљено да је наводно трован. Према речима саговорника “ГГ”, ЕЕ је одлучио да закопа ратне секире са таштом и свастиком на молбу своје супруге, па је приликом кратког сусрета попричао са ЂЂ, док се са таштом ДД помирио још пре неколико месеци, па она поново живи са њима у кући на Сењаку, а први разговор са свастиком, након написа да су га тровали, уследио је недавно. ... је са сестром, мајком и ћеркама отишла раније на зимовање у Кицбил, а за божићне празнике са ЕЕ се видела у Салзбургу, док је кратак сусрет свастике и зета протекао у коректном разговору. Њихов однос није као пре, али је заснован на културној комуникацији, што је ... тражила, док се потпуно не забораве несугласице, каже наш извор близак “ружичастом другу”. “Како сазнајемо, ЕЕ се још увек није помирио једино са пашеногом ..., са којим се није ни срео од када је изашао из болнице. Читава ујдурма у њиховим односима настала је након драстичног погоршања ЕЕ здравственог стања, када је утврђено да је месецима трован. ЕЕ је тада подигао оптужницу против НН лица, али како смо из разговора блиских полицији сазнали, међу именима осумњичених нашли су се ЂЂ и ДД. Због истраге која је у току, телевизијски маг никада јавно није оптужио родбину своје супруге, али до недавно није био с њима у контакту и био им је забрањен улазак у зграду “...”. Фотографије које је ЖЖ поставила на “...” настале су током божићних празника, а иако се на њима не налази ЕЕ, сведоче да се напета ситуација у познатој породици стишала. Власник “...” ЕЕ је у изјави за “ГГ” нагласио да не жели да се мири са свастиком која га не занима, док однос са таштом није коментарисао. - О ЂЂ не желим да трошим речи, а помирења нема, нити ће га бити. Нити сам је срео, нити намеравам. Њој је и даље забрањен улазак на “...” - био је изричит ЕЕ”. У време објављивања спорног текста тужени ВВ био је главни и одговорни уредник дневних новина “ГГ”. Тужена ББ је новинар дневних новина “ГГ” и аутор спорног текста. ЕЕ је у предмету Вишег суда у Београду ПЗ 49/11 на рочишту одржаном дана 19.11.2015. године, у својству сведока изјавио да је у временском периоду, почев од краја 2010. године па закључно са мартом месецом 2011. године, имао здравствене проблеме, те да су лекари установили да је било тровање пестицидом који изазива класичну анемију, а који је могао да се стави у храну, с обзиром да исти представља прах и то мишомор или инсектицид, да је док је лежао у болници одговарао на све новинарске позиве и свим новинарима који су га контактирали саопштио да сумња да су га тровали његов пашеног ЗЗ и његова супруга, односно рођена сестра његове супруге ЂЂ, да је њих двоје идентификовао као једине непријатеље у том временском периоду, да је то саопштио новинарима, док је истражним органима навео четири имена на које сумња, међу којима су, такође, били њих двоје. Изјава ЕЕ објављена у антрфилеу предметног

текста под насловом: “ЕЕ: ЂЂ ме не занима”, је у целости тачно пренета. Тужилји је био забрањен улазак у зграду ТВ “...”, јер није у добрим односима са ЕЕ.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да су спорне информације објављене у наведеном тексту проверене са дужном пажњом примереном околностима, истините и потпуне, те да нису изнете са циљем да тужилју вређају или омаловажавају, због чега у конкретном случају не постоји основ за одговорност тужених, те је одбио тужбени захтев тужилје за накнаду штете, у смислу члана 80 Закона о јавном информисању, а следствено томе и тужбени захтев за објављивање пресуде, у смислу члана 90 истог закона, и одлучио као у изреци пресуде.

Оваква одлука првостепеног суда је правилна и законита, због чега је прихвата другостепени суд као и све дате разлоге.

По налажењу Апелационог суда, правилно је првостепени суд закључио да у конкретном случају не постоји основ за одговорност туженог ВВ као главног и одговорног уредника медија у коме је објављен спрни текст и тужене ББ као аутора текста, јер су спорне информације проверене са дужном пажњом примереном околностима, истините и потпуне. Наиме, информације изнете у спорном тексту добијене су од извора из полиције и извора блиског ЕЕ, а изјава ЕЕ објављена у антрфилеу под насловом: “ЂЂ ме не занима”, а у којој се изјаснио о свом односу са овде тужилјом и намерама да се са истом не мири, су веродостојно и потпуно пренете што је исти потврдио у свом исказу датом пред судом у својству сведока. У предметном тексту су изнете спорне информације чије су порекло, истинитост и потпуност проверени са дужном новинарском пажњом, примереном околностима. Наиме, информације да је ЕЕ сумњичио тужилју да је учествовала у његовом тровању, да због тога не контактирају, и да јој је забрањен улазак у зграду ТВ “...”, представљају проверене, потпуне и истините информације. Ово имајући у виду изјаву сведока ЕЕ коју је дао у предмету Вишег суда у Београду ПЗ 49/11 на рочишту одржаном дана 19.11.2015. године, у којој је навео да сумња да су га тровали његов пашеног ЗЗ и његова супруга, овде тужилја, да је исте идентификовао као једине непријатеље у том временском периоду, те да је истражним органима навео њихова имена поред осталих на које сумња да су га тровали, да су исте информације добијене од извора из полиције, као и наводе тужилје, дате у свом исказу пред судом, када није негирала да у зграду ТВ “...” није улазила од 23.01.2011. године, (период у коме је ЕЕ било нарушено здравствено стање), да је ЕЕ последњи пут видела у децембру месецу 2010. године, да се нису састали у Салзбургу и да није у добрим односима са истим.

На другачији закључак суда није од утицаја што је сведок ЕЕ приликом саслушања у овом поступку навео да, колико му је познато, није тачна информација да тужилја има било какве везе са његовим тровањем, имајући у виду његов ранији исказ дат у својству сведока у предмету истог првостепеног суда ПЗ 49/11 на рочишту одржаном дана 19.11.2015. године, а који исказ одражава његово убеђење о лицима за које сумња да су учествовала у његовом тровању, у периоду у којем је објављен спорни текст, а који исказ је и временски блискији периоду у коме је његово здравствено стање било нарушено, при чему је наведени исказ дао неколико година након објављеивања спорног текста, што указује на то да је и у периоду када је дао наведени исказ имао исто убеђење које је имао и у периоду када је објављен спорни текст о лицима за које

сумња да су учествовала у његовом тровању из чега даље произилази да је у спорном тексту објављена истинита и проверена информација која је у том тренутку одражавала убеђење ЕЕ о лицима за које сумња да су учествовала у његовом тровању, односно да су тужени уредник и новинар поступали са дужном пажњом примереном околностима. Дакле, утврђивање истинитости и потпуности информације кључна је за оцену да ли је иста лезионо подобна да повреди законом заштићена права тужиле, односно њено право на част и углед, те првостепени суд из наведених разлога о истинитости, односно потпуности те информације није нужно морао закључивати искључиво на основу исказа сведока ЕЕ датог у овом поступку, већ и на основу његовог ранијег исказа датог у предмету ПЗ 49/11 пред истим првостепеним судом, а који исказ је у сагласности са информацијама које су тужени добили од извора из полиције, чиме је првостепени суд правилно ценио сваки доказ појединачно и све доказе заједно правилно примењујући одредбу члана 8 ЗПП, а што је све за последицу имало и нарушавање односа између сведока ЕЕ и овде тужиле, а поводом ког односа се сведок ЖЕЕ изјаснио изјавом објављеном у антрфилеу, која је верно и потпуно пренета, а из које произилази да са тужиљом не жели да се мири, нити да се са истом срео. Из наведених разлога неосновани су жалбени наводи да је нејасно зашто је првостепени суд приликом оцене истинитости и потпуности спорне информације о учешћу тужиле у тровању ЕЕ, узео у обзир део исказа ЕЕ датог у предмету ПЗ 49/11 истог првостепеног суда.

Такође, по налажењу другостепеног суда, информација да се тужилца помирила са сведоком ЕЕ, односно са истим срела у Салзбургу, није таква да се може сматрати информацијом која има лезиону подобност да повреди тужилино законом заштићено право на част и углед, односно достојанство, јер само помирење или непомирење тужиле и сведока ЕЕ, односно постојање, односно непостојање њиховог сусрета у Салзбургу, не може бити од таквог утицаја на њену част и углед, односно њено достојанство да исте нарушава или повређује. Приликом одлучивања другостепени суд је имао у виду и да се у спорном тексту постављало као питање да ли је дошло до помирења, на шта указује сам наслов текста, који се завршава знаком питања, а која информација је добијена од извора блиског сведоку ЕЕ, како се то наводи у самом тексту и како су то тужени навели у својим исказима, док је, са друге стране, у истом тексту верно и потпуно пренета изјава сведока ЕЕ, да се није помирио са тужиљом, нити да се са истом срео.

Жалбени наводи да је погрешан закључак првостепеног суда да је тужилца била осумњичена за наводно тровање сведока ЕЕ, с обзиром да никада ни у једном поступку није била осумњичена за било које кривично дело, неосновани су и без утицаја на другачију одлуку суда, имајући у виду да првостепени суд није закључио да је овде тужилца била осумњичена за предузимање противзаконитих радњи на штету сведока ЕЕ, због чега је у кривичном поступку била осумњичена, већ је закључио да је информација да је ЕЕ сумњичио овде тужилцу да је учествовала у његовом тровању, истинита и потпуна, односно закључивао је о истинитости информације којом је изнето субјективно мишљење ЕЕ о лицима за која сумња да су га тровала, а међу којима се налази и име тужиле, а која информација је добијена из извора блиског полицији, и која је потврђена исказом ЕЕ датог у предмету истог првостепеног суда ПЗ 49/11 на рочишту од 19.11.2015. године, дакле неколико година након објављивања спорног текста, када је изјавио да сумња да га је између осталих тровала и овде тужилца и да је исто навео и истражним органима.

Код чињенице да је изјава сведока ЕЕ потпуно и верно пренета у антрфилеу, а у којој је навео да је тужиљи и даље забрањен улазак на "...", те да у свом исказу ни тужиља није негирала да у зграду ТВ "... " није улазила од 23.01.2011. године, када су почели да излазе текстови везани за тровање ЕЕ, то, супротно жалбеним наводима тужиље, правилно првостепени суд није поклатио веру делу исказа тужиље у ком је навела да јој није забрањен улазак у зграду ТВ "...", а наведено и из разлога што није логично и животно да тужиља уколико јој како тврди није отказан уговор о раду, не улази у зграду ТВ "... " од 23.01.2011. године. У погледу наведене информације тужиља није доказала да су нетачне и да су подобне да повреде част и углед тужиље.

Жалбени наводи да тужени нису поступали са пажњом примереном околностима, сходно Закону о јавном информисању, те да нису проверили истинитост објављених информација, неосновани су, код чињенице да је тужена ББ, новинар и аутор текста, покушала да контактира тужиљу поводом спорних информација, али да се тужиља није одазивала на њене позиве, те да је спорне информације добила од извора из полиције, а које информације у погледу сумњичења да је тужиља учествовала у тровању сведока ЕЕ, се подударају са исказом наведеног сведока датог у поступку истог првостепеног суда ПЗ 49/11 на рочишту од 19.11.2015. године.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе тужиље и закључио да су без утицаја на законитост и правилност првостепене пресуде у ожалбеном делу како у односу на утврђено чињенично стање, тако и на примењено материјално право у поступку доношења исте.

Из ових разлога, како првостепена пресуда у ожалбеном делу није захваћена битним повредама одредаба парничног поступка, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности нити оним повредама на које се посебно указује жалбом тужиље, те како је иста заснована на правилно и потпуно утврђеном чињеничном стању и донета на основу правилне примене материјалног права, то је иста, применом члана 390 ЗПП, потврђена као у ставу првом изреке.

Међутим, по налажењу другостепеног суда, првостепени суд је одлучујући о накнади трошкова парничног поступка погрешно применио одредбу члана 153 ЗПП, с обзиром да је туженима признао висину накнаде трошкова парничног поступка из Адвокатске тарифе, која не одговара вредности предмета спора означеној у тужби. Имајући у виду наведено, по налажењу другостепеног суда, стекли су се услови за преиначење одлуке о трошковима парничног поступка садржаним у ставу четвртном и петом изреке првостепене пресуде, те је, применом члана 150, 153, 154 и 163 ЗПП, нашао да туженој ББ на име накнаде трошкова парничног поступка због заступања од стране пуномоћника из реда адвоката припада накнада и то за састав одговора на тужбу у износу од 11.250,00 динара, приступа на 10 одржаних рочишта у износу од по 12.750,00 динара и приступа на 12 неодржаних рочишта у износу од по 7.125,00 динара, односно укупно износ од 224.250,00 динара, те је одлучено као у ставу другом изреке, док туженом ВВ из ... на име накнаде трошкова парничног поступка због заступања од стране пуномоћника из реда адвоката припада накнада за састав одговора на тужбу и једног образложеног поднеска у износу од по 11.250,00 динара, приступа на 8 одржаних рочишта у износу од по 12.750,00 динара и приступа на 9 неодржаних

рочишта у износу од по 7.125,00 динара, односно укупно износ од 188.625,00 динара. Туженом ВВ на износ признатих трошкова досуђена је и законска затезна камата, сходно члану 277 став 1 Закона о облигационим односима, почев од дана стицања услова за извршење па до коначне исплате, те је одлучено као у ставу трећем изреке пресуде.

Ценећи жалбу тужиље у делу којим се побија одлука о трошковима поступка, другостепени суд је имао у виду и жалбене наводе да тужени немају право на накнаду трошкова првостепеног поступка, с обзиром да на рочишту које је одржано дана 12.04.2018. године пуномоћници тужених нису приступили, те да нису определили трошковник за предузете радње, али је нашао да су исти неосновани и без утицаја на другачију одлуку суда, имајући у виду да су пуномоћници тужених на рочишту на коме је закључена главна расправа 07.12.2020. године приложили трошковнике у којима су опредељено тражили накнаду за све предузете парничне радње у поступку.

Имајући у виду незнатан успех тужиље у другостепеном поступку и то само у погледу дела одлуке о трошковима парничног поступка, то јој, по налажењу Апелационог суда у Београду, не припада право на накнаду трошкова другостепеног поступка, сходно члану 153 ЗПП, те је сходно члану 165 ЗПП одлучено као у ставу четвртом изреке пресуде.

Налазећи да трошкови састава одговора на жалбу нису нужни за вођење другостепеног поступка, у смислу члана 154 ЗПП, то туженом ВВ нису признати трошкови другостепеног поступка, те је сходно члану 165 ЗПП одлучено као у ставу петом изреке пресуде.

Председник већа-судија
Иван Негић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић